

Giới thiệu Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!

Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé! của tác giả Zayu là câu chuyện về tuổi học trò của cô từ khi biết tin mình sẽ chuyển sang một lớp mới mà không hề có ai quen biết...

Trang là một cô gái thông minh không kém phần xinh đẹp mặc dù gia cảnh nhà cô không có điểm gì nổi trội so với các bạn. Hôm nay cô bất ngờ nhận được tin mình sẽ chuyển sang một lớp học mới hoàn toàn xa lạ và cô cảm giác được rằng mình sẽ không được chào đón ở đây...

Liệu cái cảm giác bất an và cô đơn ấy của cô có phải là điềm báo khi cô bước vào lớp xa lạ kia ? Mời các bạn thảo luận câu chuyện để có thể hiểu hơn về cuộc sống học đường của Trang !!

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tờ Thắt Chặt Câu Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net.**

Chương 1: Chương Hoàn Cảnh

Chương Hoàn Cảnh.

1

Hôm nay là ngày vào xếp lớp học, cứ như thường lệ, lớp tôi học sẽ được giữ nguyên. Nhưng hôm nay lại khác, tôi được thông báo mình phải chuyển lớp sang lớp tám năm. Tôi không mong đợi nhiều về điều này, nó cũng không làm tôi bận tâm. Cho đến khi tôi phát hiện hình như tôi không được chào đón này thì phải?

Chào! tôi là Trang, năm nay tôi 14 tuổi, tuổi của sự phát triển về tâm sinh lí cũng như là mốc khóa quan trọng trong cuộc đời của mỗi học sinh. Tôi chỉ là một học sinh khá giỏi thôi nhưng tôi lại là một người có rất nhiều thành tích trong các hoạt động Đội của trường thầy cô rất yêu mến tôi. À tôi còn có cái biệt danh "Năm Nô" vì tôi hay chém gió xuyên lức địa thời. HiHi

Mới vào trường, tôi không hề cảm thấy hồi hộp chỉ thấy vui vì gặp lại bạn cũ. Có đứa thì hỏi tôi những câu hỏi thăm rất chi là có lòng :

- Ê NỔ! Dao này mày chết chưa, chừng nào chôn để tao còn thấp nhang nữa!

- Thằng Bò dao này mày ngựa mồm thì phai?! cũng phải cảm ơn mày nhưng nếu đợi tới lúc mày thấp nhang á, thì mày ngồi trên tú rồi Bò a!

>>>>>>>>>>>>>>>>>>>

Nó tên Bình nó là thằng bạn có thể gọi là thân như rách luôn. tại vì nhà nó nuôi bò nên ai cũng kêu nó là "Chín Bò" Đi đâu cũng thấy nó, tội cái là thằng này nó đẹp trai dễ sợ, nên đi đâu cũng nghe mấy câu mà buồn :

hs1- Mày ơi! thằng này đẹp mà có con ghê xấu bỏ mẹ!

hs2- Kê người ta, mà công nhân thấy nhan sắc không hợp thiết.

hs3- Oh mà nói thằ đó đẹp nhưng, chưa có cửa với chi mà đâu!

Phót lòr con nhỏ hs3 mà hai mắt hình trái tim nhìn thẳng Bò.

Thôi bỏ đi nhất tới lại nóng máu. Hên là thằng này không thích đề ý chuyện thiên hạ.

>>>>

-Tại sao tôi lại thấy như vậy ư ?

- tôi cũng không biết nữa!

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thât Chặt Câu Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chương Bất Ổn

Chương Bất Ổn

1

Reng Reng Reng Reng

Đùng.

Ầm Ầm

Tình trạng của tôi bây giờ như một đứa con gái hết sức mất nết. Chẳng gồi một nơi, người một nẻo. Quần áo sộc sệt, nằm xiêng vẹo trên sàn.(lọt đất). Một âm thanh chói tai vang lên.

- Trang, Định nường khét luôn à! Dậy đi học nhanh lên.

Tôi bật dậy cầm cô chạy vòa nhà vệ sinh, làm vệ sinh cá nhân. Lúc bước ra, nói nói không phải chê chứ xinh đã mang rợn, cá tính hơn, và điều không thể thiếu sạch sẽ hơn.

Từ đằng xa trước cửa nhà nó, một cậu con trai xinh như hotboy, như đứng đợi ai đó ngoài đầu ngõ. Thấy được người mình đang đợi, mặt cậu đen lên, nhìn chăm chăm về phía người đó. Một cô bé cũng rất xinh chạy như điên về phía anh chàng. Chưa kịp nói gì với anh chàng thì.

- Con Năm Nổ kia! mày biết bao nhiêu lần mày để tao đợi chưa? đã nói ngủ sớm đi mai tao chở đi học mà giờ...8 giờ rồi đó má...tao ứ chờ mày nữa đi bộ đi con.

Mặt tôi ụ xuống, nhìn Bò với ánh mắt vô tội. Lay lay người nó

- Bạn Bò dễ thương đẹp trai lắm! Nổ xin lỗi mà!

Không nói nữa, không cần nó đồng ý tôi phóng thẳng lên xe nó.

- Thôi đi đi trễ giờ rồi!

"Thằng này lạnh lùng mà hôm nay nói nhiều vậy, có vấn đề phải tìm hiểu mới được." tôi nghĩ thầm.

Hên vừa vào trường kịp giờ.

Mỗi đứa một hướng chạy về lớp.

Vừa bước đã nghe ngay câu nói mà khó chịu

- Trời! vô rồi kia, tường chết rồi chứ. Chết được thì tốt đỡ chật đất.

Không muốn nói nhiều chỉ nhìn liếc qua rồi đi thẳng vào chỗ.

thấy thế con Bông(tên thật là Hoa) đi tới chỗ tôi nói bằng giọng hách dịch.

- Giờ sao? muốn gì? Bật co không.

Tôi chỉ im lặng thay vì trả lời. Thấy tôi không ngó ngang tức lắm, định cho tôi một cái tát thì cô vào lớp. Con Bông liền chạy về chỗ ngồi.

Trong lúc tôi đang hoản sợ nhất cũng chẳng ai màng. Nhưng cũng vì sự việc xảy ra như vậy tôi lại thấy mình sợ tới trường. Lúc nào cũng có cảm giác lo sợ mình bị đánh.

Tối chiều cứ như thường lệ 3 đứa tôi đi trà sữa. Nhưng khi tới tôi lại ko muốn vào vì thấy con Bông đang đi với một số người tóc màu mè, tay chân xăm trổ ghê rợn.

- Mày bị gì vậy Nổ, sao không vào đi?

Thằng Bò khiêu hỏi tôi. Tôi chỉ ngượng cười thật tươi, để cho Bò Yên tâm. Còn thằng tuấn đi lấy nước. Nhưng trông người vẫn thấy bất an.

Và rồi.

Ào...

Choáng...

Á...

Tôi cảm thấy ai đó đang ôm tôi, giật mình xem chuyện gì xảy ra thì, thấy lưng thẳng Bò ướt nhẹp, tay bắt đầu sưng đỏ lên. Thằng Tuấn đằng xa thấy vậy khóc ào chạy lại chườm đá cho bớt nóng.

Tôi nhìn xung quanh thì thấy nồi súp mới nấu lăn dưới sàn. gần đó có mấy chị tiếp viên đang co ro một chỗ vì sợ, có mấy chị mặt đỏ gấc. Vì sao ư? hìhì chỉ vì thằng bạn tôi lột cái áo ra thôi.

Tôi quay sang con Bông thì thấy nó đang tức gì đó.

Đúng! chính nó là người hất cả nồi súp vào người nó. Nhưng lại thất bại vì thằng Bò lãnh hết số súp đó giùm nó. Khó chịu, bực tức, và một ý nghĩ hết sức hoàn hảo trong đầu đọc tính mưa gió của nó.

Khi đã lau chùi xong tôi đưa thằng Bò vào trạm y tế gần đó để bôi thuốc và khám xem có ảnh hưởng gì sau này không. Mà có chuyện gì chắc tôi ấy nấy cả đời.

tôi về ngẫm nghĩ xem ngày mai nên làm gì đây! chứ sự việc hôm nay làm tôi như muốn đầu hàng nhưng lí trí lại muốn tôi mạnh mẽ đối mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương Mất Hết Lý Trí

Chương Mất Hết Lý Trí

1

Sáng khi ngủ dậy, đầu tóc chôm chôm, khuôn mặt khò khạo, hai mắt đen thui vì nó mất ngủ cả đêm

chiều hôm qua sau khi đưa thần Bò đến bệnh viện, bác sĩ nói nó cần ở lại theo dõi thêm. Tôi lì lăm ai bảo về cũng không nằng nặc ở lại với thằng bò. Cuối cùng bị thằng Bò đuổi thẳng mới lết về. Tối đó tôi lo cho nó lắm không biết nó có sao không, tới tận 4h sáng mới ngủ.

Sáng hôm nay tôi đến trường, đang trong trạng thái mất ngủ cực độ gục lên gục xuống, đi một đoạn thì đâm phải vào một ai đó. Định xin lỗi người đó, nhưng thay vì xin lỗi tôi lại tấp đầu thẳng đó cái bốp. bạn mò nó là ai không? Nó là cái thằng làm tôi mất ngủ cả đêm lo lắng, giờ thì nó đang cười tôi, nhìn nó như chưa từng bị thương vậy. Mà này giờ mới để ý, kể bên nó có con nhỏ nào dễ thương lắm, mò chu chu nữa, hình như lớp 6 mới đến.

- Con nào đây?

Thằng bò cười cười.

- Sao thấy dễ thương không?

Liết sang nhìn từ trên xuống dưới con nhỏ một hồi phán.

- Ừm, Cũng được. Nhưng....

Thằng bò nheo mắt lại thắc mắc hỏi.

- Nhưng sao?

- Ừm thì xinh, dễ thương nhưng chưa bằng chị.

Tôi ngược mặt lên trời làm vẻ tự hào về nhan sắc của mình. Thằng bò nghe xong tấp đầu tôi cái bốp, muốn cầm đầu luôn vậy á. Nó trả thù tôi hơi quá. Mà công nhận tôi hơi ảo tưởng sức mạnh (Bò: không phải hơi đâu bà chị. Nổ: *liếc muốn lòi mắt*)

- Chó Bò, mất dạy.

- Có dạy vô trường học làm gì? mày hỏi lạ?

- Mày...m.à...được lắm.

- Tất nhiên.

- Hừ.

Thằng bò dạo này nó ăn cái giống gì mà khôn vậy trời. (Bò: ăn cơm!:D)

- Mà thôi không nói nữa. Con nào đây?

Thằng bò ngượng ngượng gãi đầu. Thấy vậy tôi nhìn nhìn nó dò xét.

- Bạn...B..ạ. gái tao.

- Hà hỏi nào?

- Hồi tối lúc tao ở bệnh viện.

Tôi thấy vui, và cũng thấy buồn. gật gật đầu đi về lớp bỏ lại câu nói.

- chúc mừng.

Lúc bước lên cầu thang, thần thờ không để ý xung quanh. Thì đâu đó một đôi tay với lực cực mạnh đẩy cô và rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Chương Bóng Tối

Chương Bóng Tối

Tôi rơi mình trong vô thức. Không còn biết gì cả.

- RẦM

Tôi ngủ một giấc thật dài. Đầu đó tôi cảm giác như mình được nhấc lên nhẹ nhàng. Sau đó, có một làn gió rất mạnh, vuốt hất tung cả mái tóc tôi.

Sau một lát, tôi cảm nhận được mình đang nằm trên cái gì đó rất mềm. Tiếp đó lại đau, và tôi không còn cảm thấy gì cả, mọi cảm giác điều biến mất.

//////////

3 ngày sau

Một cô gái nhỏ nằm trên một cái giường nhỏ, bên cạnh một bó hoa nhỏ, từ từ chậm rãi mở mí mắt, điều đầu tiên mà cô bé ấy thấy là một cậu con trai đang ngồi cạnh nó...Giật bản thân, mở đôi mắt thật to. Người đó ko ai khác đó là thằng Bò. Sao nó ở đây vậy? thời kẹ nó.

Cuối cùng nó đã khỏe trở lại và tiếp tục đi học, song song đó là điều tra xem ai đã làm chuyện này.

//////////

Hôm nay là ngày tôi đi học trở lại, và tôi sẽ bắt đầu lại cách sống của mình.

Tôi và thằng bình như thường lệ, nó chờ tôi đi học, chờ mãi chờ mãi, cho đến 7h15. Tôi chợt nhớ ra điều gì đó rồi mỉm cười, lắc đầu ngáng ngẫm.

"Này Trang sao mày ngốc quá, nó có bạn gái rồi, không còn nhớ con bạn như mày đâu."

Tôi lê bước trên con đường thân thuộc, mà sao nay lại thiếu gì đó,...Đi mãi cũng mới tôi ngồi vào một góc cây gần đó.

- Má Nổ! Sao ngồi đây? Thằng Bò đâu không chờ bà àk?

- Tui không thấy nó đâu á! chờ hoài cũng mệt nên lết đi trước.

- Oh ra vậy! Vậy thui để Trung chờ đi cho!

Hai mắt tôi sáng rỡ. Đứng bật dậy phúi phúi đất ^_^.

- Vậy thì còn gì bằng! Cảm ơn Trung nha!

Hai đứa nhìn nhau cười, tôi leo lên xe Trung vui vẻ cười đùa, tôi kể đủ thứ truyện. Nhưng ở một nơi nào đó có một con người đang cảm thấy nóng giận. Còn một con người đang bày mưu tính kế gì đó.

//////////

Đến trường.

Ra chơi.....

- Êk sao không rước nỏ đi học?

Thằng Bò không thèm nhìn tôi dù chỉ vài giây.

- Êk Bò? Mày ám đầu ở đâu à?

- Nổ!

- Há?

- Một tui chờ bạn gái đi học rồi! bà tự mà kêu thằng trung của bà chờ về đi ha!

Tôi ngơ ngác, thằng Bò bỏ đi, tôi đứng hình. Gãi Gãi đầu

- Cái gì vậy ba nội?

Reng...Reng...Reng...

Giờ vào học tới rồi, chưa khỏi thối mắt, hoảng hồn phát hiện mình bị trể, chạy vội lên lớp.

Vừa đến lớp đã nghe tiếng nói ngửa tai của cô bạn Bông hoa lá hẹ phát ngôn.

- Ôi giờ bạn tôi, chưa chết ư? thật mừng đấy. Nhưng thấy cậu sống, lớp học chật đất quá. Dù gì cũng mừng cậu thoát chết, một chắc không may mắn vậy đâu nha.

Tôi đi thẳng về chỗ, không thèm nhìn mặt cô ta dù chỉ 1 lần. Dù tôi rất tức nhưng tôi vẫn cố nhịn.

Từ đằng xa kia.

- Tao xem mày chiều đưng được bao lâu.

.....

Reng...reng...

giờ ra về đã đến, tôi đang đi xuống thang máy thì có một cô bé đi tới. "Trong quen quen nhưng không nhớ được, chắc đập đầu nên quên rồi", kí kí vào cái đầu đang cố suy nghĩ.

Thì cô bé vỗ vai tôi, tôi ngớ người.

- Em...em kiếm chị à?

- Dạ không

- Vậy?

Như hiểu ý cô bé trả lời.

- Dạ có người nhờ em đưa chị lên lầu 3, có chuyện cần á chị.

- Người nào vậy? em biết không?

- Dạ không.

- Umk đợi chị xíu.

Vào lớp dặn Trung khỏi chờ tôi về, Trung ừ à rồi tôi đi theo cô bé. Đi đến lầu 2 thì có ai đó từ phía sau bịt kháng thơm, đầu tôi lân lân, yếu dần, không còn sức phản kháng, tới lúc tôi ngất liệm đi.

Tôi bị lòi đi đầu đó, tôi muốn biết lắm nhưng không thể. Tay chân tôi rụng rời mất rồi.

RẦM...

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương Bóng Tối(Tớ Sẽ Ôm Thật Chặt Cậu)

Chương Bóng Tối(Tớ Sẽ Ôm Thật Chặt Cậu)

1

Tôi lơ mơ tỉnh dậy, cặp mắt nặng trĩu mệt mỏi tìm nơi có ánh sáng. Nhưng tôi thấy mình bị bịt mắt lại, và rồi tôi tiếp tục cố gắng nghe xem có ai ở đây không. Thì tôi nghe có ai đó đang nói chuyện chuyện gì thì không rõ nhưng chuyện tôi dám chắc họ không phải là người tốt. Bỏ sau vòng suy nghĩ nghe xem họ nói cái gì.

Nghe như giọng phụ nữ, âm vực rất cao, và nghe rất quen, còn một giọng khác cái giọng này cực kì cực kì quen nhưng khổ cái ngay lúc này lại ko nhớ ra.

- Này xừ nó sao đây tỳ? - cô gái có giọng cao lên tiếng

- Từ đã để tỳ nghĩ xem...Umk đánh nó một trận cho chừa cái tội giặc chồng chị.

Tôi há hốc há mồm nghĩ thầm" Con nhỏ này điên rồi tôi giặc chồng nó hồi nào, không lẽ thằng Tuấn, không thể nào thằng Tuấn bê đê thấy mò có bạn gái đâu mà chồng với chả vợ?... Hay là Trung? càng không thể! Trung thì đẹp trai nhưng không thích con gái, có mình là ngoại lệ cả trường này ai cũng biết nên không thể nào?...Còn người cuối là Bò thôi, nhưng khoan, thằng Bò có bạn gái nhưng con bé đáng yêu, nhút nhát lắm sao là con bé đó được? Hazz đau đầu quá"...

Hết dòng suy nghĩ tôi kết luận rằng con nhỏ này bắt lộn người. Định nói cho chung nó biết thì có người bước vào.

- Đại tỳ đến rồi đây à? giờ sử con nhỏ Năm nỏ này thế nào đây ạ?

Con người mới bước vào lên tiếng.

- Đánh thế nào cũng được đừng để nó chết là ok.

và tiếng nói này tôi dám khẳng định là con Bông hoa lá hệ lớp tôi chưa không ai hết. Nhưng cô gái nói tôi giặc chồng là thế nào?

ÀO

"Tôi tỉnh rồi nhưng tại vì bịt mắt và tôi mằm yên nen chúng có không biểc chán cho tôi nguyên 1 ca nước. Ôi mẹ ơi, nước gì thế này? lạnh ghê mà còn đang là mùa đông nữa chứ."

tôi lồm cồm giả vờ như vừa tỉnh dậy, tránh chúng nghi ngờ mà cô rút họa vào thân.

con nhỏ giọng cao lên tiếng.

- này con điểm mảy có dậy không thì bảo.

"con nhỏ này nói ai là điểm thế? tôi con trình đó nhé, không biết ai mới là điểm" tôi nghĩ thầm trong bụng chứ hiện tại tôi vẫn còn yếu lắm, hồi trưa vì cứ suy nghĩ vụ thằng Bò mà quên ăn lun, nhưng giờ chắc là 7h hay 8h gì đó rồi thì phải. Ca nước hồi nãy che đi mấy giọt mồ hôi tôi đang tuông rồ rồ trên người.

Chười xong vẫn thấy tôi nằm đó con nhỏ đó đá tôi thêm hai phát vào bụng. Thấy tôi có chút phản ứng nhỏ khoái chí tái tôi rồi đánh tôi hai cái nữa tôi co người, Con người kia kia thì khoanh tay đứng nhìn. con bông lên tiếng.

- Được rồi để tỳ giúp cho.

Con Bông đánh tôi còn dả mang còn hơn con nhỏ hồi nãy đánh, tôi thấy gì đó rất rất, chắc là chảy máu rồi, đầu tôi đau quá cuối cùng ngất đi. Thấy tôi ngất họ định đánh tiếp nhưng con Bông cản lại.

-Đủ rồi về thôi.

họ vừa đi được một lúc thì có ai đó còi trống giúp tôi. Tôi mở hờ đôi mắt thấy bóng giáng rất quen thuộc nhưng mất sức và máu nhiều nên tôi ngất đi.

#####

6h30

Khi này lúc về nhà Thăng Bò coa nhận được cuộc gọi của mẹ tôi.

-Alo

-dạ alo bác gọi con có chuyện gì không vậy bác?

- À thì bác muốn hỏi con con Trang nó có ở với con không thôi à, hồi chiều tối giờ chờ mãi không thấy nó về.

-Dạ bác đừng lo quá con Nô....À không con Trang không có ở với cháu nhưng để cháu điện hỏi bạn bè xem sao, đừng lo quá ảnh hưởng tới sức khỏe nha bác.

- Òm! ráng tìm được con Trang dùm bác nha,bác chỉ nhờ được ừm có 1 mình con thôi.

-Dạ con cúp máy đây bác nhé.

- ừm ráng tìm nhen con.

-Vâng.

Cúp máy.

Anh gọi ngay cho thằng Trung. Trung kể lại là lúc đang trực chung với Trang thì có ai kiểm Trang trên tần ba nên trang bảo mình trực giùm và bảo mình về trước không cần đợi. Nghe xong nghĩ là có chuyện nên anh chạy thẳng đến trường.

#####

Đến trường anh thấy điều lạ đầu tiên là bác bảo vệ không có ở trường làm anh càng lo hơn. Anh chạy sâu vào sân trường thấy hai thằng Tú và Khang đang đứng ở phòng thể dục dụng cụ. Thấy lạ anh định bước tới thì nghe có tiếng người từ trong vọng ra.

- này con điểm mày có dậy không thì bảo.

sau đó có tiếng đánh nhau rất dữ dội,anh muốn lại đây cứu nhưng nếu có chuyện anh nghĩ mình đánh không lại hai thằng côn đồ này đâu.

Nghe thế anh lùi lại, nép vào góc tường dãy hành lang. Thì có 3 người con gái đi ra, tại trời tối nên anh không thấy mặt rõ, thì họ đi mất.

Họ vừa đi khuất anh chạy nhanh vào nhà kho thấy tôi đang bị trói và đánh bị thương anh đau vô cùng, còi trối ra cho cô, cô thở dốc rồi ngất đi, thấy máu chảy trên đầu cô anh bế cô lên chạy nhanh đến bệnh viện.

#####

11h30

Cô gái nhỏ nhắn lại nằm trên chiếc giường trắng xóa này 1 lần nữa.(Nô: đáng lòng thiệt chứ, sao tác giả thích bệnh viện thế? T/g: đúng rồi tôi thích trốn học và bệnh viện là nơi lý tưởng.)

Thăng Bò đi ra ngoài gọi cho ai đó.

-Alo bác à, con Bình đây bác ạ.

- Umk bác đây tìm thấy con Trang chưa hả con?

- Dạ tìm thấy rồi.

- Vậy con đưa nó về nhà giùm bác nha.

- Dạ bác ơi, con Trang hình như thiếu ngủ nó ngủ trong lớp á, nên giờ con đưa qua nhà con cho tiện nha bác tại nhà con gần trường. Được không bác?
- Ủm vậy đi, ông con Trang mới bệnh Bác đang trên bệnh viện hết không ai lo cho nó được hết. Vậy phiền con với mẹ con chăm sóc cho nó rồi? Àk gửi con Trang qua nhà con vài ngày được không? chứ ba con Trang đi công tác rồi tháng sau mới về được, còn có một mình bác lo cho ông nó à.
- Dạ vậy con xin cúp máy.
- Ủm, con tui xinh đẹp nhưng đừng có thấy vậy mà làm bậy nha ông tướng - mẹ tôi chọc hần nhưng hần đỏ mặt đỏ má mấy bạn, có vấn đề=."

Cúp máy...

Câu truyện kết thúc.

Tôi tỉnh dậy giờ rồi tỉnh rồi thấy hần tự dưng nước mắt tôi rung rung. Nhớ về cái cảnh ba con người kia nắm tóc tôi lôi đi, tát tôi đau lắm, tôi cảm giác con Năm nỗ mạnh mẽ ngày nào không còn nữa rồi. Tôi khóc khóc như bị giành kẹo.

Thằng Bò vỗ vỗ vai tôi.

- Nín thôi rồi về nhà.

Tôi gật gật rồi chùi nước mắt. Đứng dậy khuôn mặt bơ phờ bước ra khỏi bệnh viện. Khi này trời mưa vừa dức, trời rất lạnh nhưng tôi chỉ có bộ đồ học sinh mỏng manh, cái váy ngắn ngủn (T/g : tới đầu gối đã là ngắn tới nó rồi á). Giờ khuya rồi đâu còn xe đâu về còn xe thằng Bò để trong bãi xe trường ừ. Hai đứa đánh đi bộ về trường.

- Bà có mệt không để tui công cho.

-...

- Đây

-...

Tôi rung rung người không phải vì lạnh mà cái chuyện ấy vẫn còn ám ảnh tôi, tôi chưa bao giờ bị thâm như vậy đâu.

Thằng Bò quát lớn.

- NÀY...Trang

- Huhu, thả tôi ra,hixhix đừng có lại gần mà...tui đâu có làm gì đâu...huhu thả tôi ra đi...

Tôi chạy đi, thằng Bò vội vã chạy theo tôi...Tôi chạy ra đường thì có chiếc xe ô-tô chạy tới tôi đứng hình không cử động được gì hết. Đàng xa:

- Nổ coi chừng.

Thằng Bò nắm kịp tay tôi lôi vào. Nó ôm tôi rất chặt. Tôi giãy giụa vẫn vậy, nó ôm tôi còn chặt hơn nữa. Vỗ vào lưng tôi trấn an.

- Bình Bò đây, đừng lo, mọi chuyện qua rồi. đừng lo.

Tôi lại khóc ôm nó thật chặt.

- Bò ơi! Nổ sợ lắm! nổ đâu có làm gì họ đâu! họ đánh nổ á. Bò ơi, Nổ sợ lắm! hixhix.

- Không sao rồi Bò đây với nổ bò bảo vệ nổ mà có chiệu không? Thôi giờ về nha.

Tôi vẫn ôm tới cùng, nói nhỏ bằng sức yếu ớt không biết Bò có nghe không nữa.

- Ôm tới thật chặt cậu nhé.

- Ủm, Tớ sẽ ôm cậu thật chặt.

Hai đứa ôm nhau ngoài đường(T/g : êk dễ bị hiểu lầm lắm ák nha mấy chú! Bò: *lếc* Con mụ nào viết vậy hả. T/g : Dạ dạ Anh tha cho.) Tôi hưởng thụ hơi ấm từ nó, rồi ngủ thiếp lúc nào không hay. Hai thằng Bò phải cồng tôi về.

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Chương Một Nhà

Chương Một Nhà.

1

Thằng Bò cồng tôi tới trường, đặc tôi trên ghế đá, khiêu khiêu tôi, tôi mở mắt thức dậy, mặt lạnh như tiền, không hề có chút cảm xúc. Không phản ứng gì, mọi thứ như đi đảo ngược.

- Trang!

Tôi nhìn Bò.

- Ngồi đây Bò đi lấy xe.

Nắm tay áo Bò, ghì ghì, lắc đầu vẫn không nói tiếng nào.

- Không sao đâu mà, ngồi đây đi Bò lấy xe chạy lại liền mà.

Bò định bỏ đi, tôi ghì mạnh hơn, nhưng Bò chỉ cười trấn an rồi gạt tay tôi xuống. Một bước, Hai bước, Ba bước, Bốn bước... Tôi ôm hất từ phía sau, dúi dúi đầu vào áo nó, không thềm nói gì.

Bất ngờ nhưng vẫn quay lại nói với nó.

- Ngoan nha, hay giờ theo Bò lấy xe, ở trường học á.

Nghe vậy có lắc đầu liên tục. " có điện mới tới đó giờ này " nhìn đồng hồ " giờ là 00h36' tới đó gấp ma à?" (T/g : Suyt! Nó sợ ma ák mấy bạn)

Thằng bình vỗ vỗ vai nó rồi chạy đi, chóng còn đón nó sớm. Lấy xe xong chạy tới đón nó, thấy có một ông chú như nhậu xỉn rồi nhìn nó hoài, thấy lo giăng ga nhanh hơn tới chỗ nó, thấy có người ông chú kia lùi lại. Thằng Bò thở phào nhẹ nhõm, Nó leo lên xe hai đứa đi về.

Hôm nay có nhiều chuyện xảy ra quá rồi, chắc nó mệt lắm tôi đi nhanh hơn cho nó nghỉ ngơi. Đi được một chút thì nó ngủ mất tiêu, sợ nó té nên thằng Bò cầm hai tay nó cho nó ôm mình cho không té.

Nhưng lại có cảm giác rất hạnh phúc.

.....

Tới nhà.

- Nổ oi, Nổ oi, tới nhà rồi đó.

Tôi mắt nhắm mắt mở bước xuống xe. Định bước vào thì ngạc nhiên, nhà thằng bò mà. Tôi chỉ chỉ vào căn nhà.

- Nhà! - một từ duy nhất.

- Ủm nhà tui! À hôm nay bà ở nhà tui đờ.

Mở to cả hai mắt.

- Điện chắt.

- Thiệt giờ có vào không?

- Mẹ tôi!

- Xin rồi.

- Mệt.

Tôi đi thẳng vào nhà. Lướt một vòng quanh nhà, vẫn tanh như trái chanh không trái. Tôi hỏi nó.

- Hai Bác?

- À! đi về quên đấm gối rồi mai lên.

- Phương? (T/g : Ý nói em gái thằng Bò ák, Hai anh em Bình Phương haha)

- Đi theo mẹ rồi.

" Trôi vậy không lẽ ngủ trong một căn nhà có hai đứa. Không được, never nhá."

Như là có thần giao cách cảm vậy, thằng bò cười nham hiểm, bước tới thì tôi lùi lại. Cuối cùng cái gì đến cũng sẽ đến, tôi bị dồn vào chân tường ời mẹ ời mặt tôi đỏ hết rồi. Thằng Bò còn ép tôi hơn, tôi nhắm mắt lo lắng. Thằng bò nhích ra cười điệu vô cùng, kí đầu tôi cái đũa cho tôi cái áo sơ mi trắng của hân(em gái hân mới lớp 5 à tướng nhỏ xíu, Chắc do thằng anh dành ăn mà. khô con bé, HỀzzzz) còn co cái quần ngắn mà mẹ nó mua cho con bé Phương lộn size mà hên vừa với tôi.

Ngượng quá không biết làm gì, chạy vào phòng tắm tắm rửa gọi cái đầu xơ sát lại đã chứa. Tôi bước ra, nhìn mà mắt cười thằng Bò đã cao mà tôi thì hơi lùn hơn nó nên cái áo che mắt tiêu cái quần, tóc xỏa.

Định lại lấy cái máy sấy tóc. Nhưng tôi làm vụng về làm sấy tóc cả buổi trời chưa xong. Thấy vậy, thằng bình nóng máu đi lại xấy tóc cho tui luôn. Sấy tóc lâu quá, tôi ngủ mất tiêu. Lại phải bế tôi lên giường của con bé Phương ngủ nữa.

- Con này ăn gì nặng như heo.

Tôi ngây ngô vô (số) tội ném cái gối vô đầu hân. nghĩ thầm" chửi chị mi là heo này" rồi ngủ tiếp.

Thằng Bò hiểu tôi quá còn gì, nên không thêm nói tiếp, đi về phòng ngủ.

Sáng hôm sau.

Hôm nay chủ nhật mà như thường lệ ngủ một giấc tới 9h luôn. Lăn qua lăn lại nướng cho chín đều. (T/g Đặc điểm rất dễ ngủ, và có thể ngủ ở mọi nơi và mọi lúc con Nỗ muốn :))

"Cốc Cốc"

- Mẹ ời cho con ngủ tiếp đi hôm nay chủ nhật mà.

Một giọng trầm ấm áp vang lên.

- Dậy đi con gái cưng.

Người đàn ông đó mỉm cười vì chọc được nó.

- Thôi mà baba cho con ngủ tí đi mà.

Tôi trườn mên kính bít đầu. Thấy thế cậu ta đi ra ngoài cho nó ngủ tiếp.

.....

Phòng khách.

"Cốc cốc"

1s...

2s...

3min...

Thằng Tuấn đi vô nhà nó...à không nói đúng hơn là nhà Thằng Bò mà tôi đang cư ngụ...Thấy nhà không khóa nên vào luôn... thấy nhà vắng tanh.

- Có ai ở nhà không vậy?

Tôi trên lầu ngủ say quá không nghe thằng Tuấn la dưới lầu. Cái thằng đó chạy lên phòng thằng Bò không thấy nó đâu hết. (Bò: đi chợ rồi Tuấn ạ!). Đi tới phòng con bé Phương thấy có người trườn hết thân còn có bộ tóc nên đi vào hỏi.

-Anh đâu rồi em?

Khiều khi con người đó. Đang ngủ bực mình bật ngồi dậy chửi một tăng.

- Cho con ngủ xiu đi mà baba, Anh em gid ở đây nhà có một đứa mà anh với em gì Trời.

Quay qua, Một cậu con trai xinh tươi đang mồm chữ A mắt chữ O. Hồn của cậu đang đi phiêu du. Tôi cũng khá bất ngờ, nhưng tôi còn bình tĩnh.

- Mày đi đâu đây Tuấn.

Kịp hoảng hồn về để trả lời.

- Cái này là phải để tao nói mới đúng đó.

Tôi ngớ ngu người.

- Là sao?

Thằng Tuấn tấp đầu tôi cái bóp cho tôi tỉnh.

- Mày ăn mặt gì mà sặc-xi vậy? Mà mày làm cái gì ở nhà thằng Bò? Không lẽ?

Giờ mới nhớ ra điều gì đó, nhìn xung quanh không phải nhà mình, phòng bé Phuong. Ngượng hết cả người, không biết cứu hỏa làm sao, nhớ ra quần áo sộc sệt lấy cái mền quấn liền người lại. Thằng Tuấn nhìn tôi bằng ánh mắt dò xét. Tôi không biết làm thế nào thì thằng Bò về chữa cháy.

- Con Nở ở lại nhà tao vài hôm! nhà nó có việc bận hết không ai lo cho nó thôi.

- Cái Gì? - 2 đứa đồng thanh.

Tôi ngạc nhiên có lẽ còn hơn thằng Tuấn.

- Bao lâu vậy? - thằng Tuấn hỏi.

thằng Bò giờ 2 ngón tay lên.

- Hai ngày?

- Ứ ư. - Bò lắc đầu.

- Cái gì? Hai tuần. - Đồng thanh chấp 2

Bò bỏ đi bỏ lại cho tôi 2 chữ cứ bay mãi trong đầu tôi." Một nhà! một nhà đó! một nhà đó trời ơi! một nhà.....Áaaaaa)

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tór Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chương Hai Tuần

Chương Hai Tuần.

1

Đang suy nghĩ, thì thằng tuấn vỗ vai tôi.

- Dậy đi bà nội! Mặt trời đã vượt xa hàng cây xanh rồi bà ạ. Dậy, làm vệ sinh cá nhân đi, ke cháy kia.

- Bà bắng tụi bây, xéo cho bà thay đồ.

Giờ mới ngó ra điều gì đó.

- Này mà giờ đồ đâu mà thay?

Thằng Bò như cái hồn ma vậy nhảy vào cuộc nói chuyện một cách vô hình làm hai đứa tôi giật cả mình. Bò quăng cho tôi một túi đồ.

- Mẹ bà đem cho đó. Nãy gặp trên đầu đường. Có dẫn tôi trông bà cho kĩ.

- Ô...ơ vậy mẹ tôi không lấy đt cho tui à?

- Có này. - xòe ra thì thấy tin nhắn tới - Hưng là ai thế.

Chạy đến giục cái đt với tốc độ siêu nhiên.

- Kệ tui liên quan gì đến ông.

Thằng tuấn nầy giờ ngơ ngác, giờ mới lên tiếng.

- Thôi hai ông bà cho con xin, con này thay đồ, đánh răng rồi xuống nhanh. Còn tui với ông xuống nấu cơm, cho bà Nở, ông Bò ăn cơm hải sản.

- ĐIÊN À! - Đồng thanh.

Hắn bị dị ứng hải sản chỉ là có lần ăn tôm bị nhập viện không ai khác chính là Hắc Bình Bò. Tanh tanh tanh Tành.

- Cái gì vậy mấy nội?

- Tao bị úng mà thẳng điên. Tao chưa muốn vào bệnh viện sớm. Mà nãy tao mới đi chợ, mua ít đồ ăn thôi tao với mày xuống nấu. Phòng con gái mà ngồi hoài.

Tôi đồng tình gật đầu lia lịa. Đá đít thẳng bê đê đó ra khỏi phòng.

:)))))))))))))~)))))))))):

Nhà bếp.

- Mời ông nội Bò, bà nội Nổ con ăn.

- Ăn đi con.....chó. - Đồng thanh.

- Húr.

Cả đám cười khí thế. Thì ngoài cửa một cô bé chạy cào la làng lên.

- Em về rồi đây.

Từ đằng xa có cặp vợ chồng bước vào.

Tôi và Tuấn đứng dậy chào lễ phép.

- Dạ vâng, má nuôi, ba nuôi mới về.

- Da chào ba má. - Tôi đưa tay chào như kiểu đồng chí.

- Tụi con đang ăn cơm, Ba má vào ăn cho vui.

Thằng Bò nói rồi mời ba mẹ hấn vào ăn cơm.

-Ừm! Máy đưa ăn đi bác ăn rồi.

- Dạ vâng tui con xin phép vào ăn.- Tuấn và tôi lễ phép cúi chào rồi đi vào.

Thằng Bò không ăn nữa đi vào phòng khách nói nói gì đó mới ba mẹ hẳn. Ăn xong dọn dẹp hoàng tít, tôi với Tuấn chạy lên phòng khách, thằng Tuấn, Bò thì chạy đi chơi với con bé phượng, còn tôi thì ngồi lại nói chuyện với ba mẹ hẳn.

- Dạ hai bác gọi con?

- Ủ! hai bác có nghe thằng Bình nói lai, con cứ vui vẻ ở đây đừng có ngại.

- Da vân.

- Ùm!

- Da con có chuyên muốn nói.

- Ừm con nói đi.

- Dạ con đã xin được học bổng của một trường tại Anh . Hai tuần nữa là con đi rồi.

- Trời sớm thế. Vậy mẹ con biết chưa?

- Dạ rồi. Con nói bác chuyện này mong bác đừng có nói cho Bình nghe. Bác đợi con đi rồi hãy nói nhé bác. Àk lúc con đi bá có thể đưa cái này cho Bình và Tuấn được không bác.

Tôi lấy hai hộp gỗ ra, đưa cho hai bác. Mặt buồn thê thảm

- Ủ! bác sẽ đưa. Nhớ liên lạc về nhé, còn giờ đi chơi cho thỏa đi, còn hai tuần thôi đấy.

- Dạ vâng con cảm ơn bác.

.....

Tối đến.

6h30'

Thằng Tuấn đuổi mãi không chịu về. Nó nằm lẳng lóc trên ghế sofa. Bé Phuong chạy ra.

- Đi chơi đi mấy anh chị.

- Ừm được đó, đi chơi đi. - thằng tuấn ngồi bật dậy gật đầu lia lịa.

- Đi đâu mới được. - tôi lên tiếng thế là cả đám suy nghĩ, nghĩ mãi chưa ra.

Thằng Bò từ trên lầu đi xuống.

- Đi xem phim đi. Có phim mới hay lắm

- Phim gì? - Ba đưa đồng thanh.

- TÍA TUI LÀ CAO THỦ. mới ra.

- Ừ. được đó đi đi bây oi. - tôi giục mấy đứa đo đi cho thiệt nhanh lun.

.....

Rạp chiếu phim

Hahaha những trận cười thật sãn khoái bên những người bạn. Chết lâu lắm mới có lại được cảm giác này.

Ngày đầu tiên kết thúc rồi.

À thằng tuấn kiên quyết ở đây bảo vệ tôi nên không chịu về. Nên nó dành ngủ chung với thằng Bò luôn. Tối nay Con Bò được nghe nhạc Sơn Tùng MT-P rồi(Bò : Mây im lại đi Tuấn ơi. Tuấn : Không thích.)

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Chương Chia Tay

Chương Chia Tay

1

- Chị Trang dậy. Dậy đi.

- Ừm để cho chị ngủ.

Thằng Tuấn từ ngoài cửa chạy vào.

- Em yêu ơi, em có biết là mặt trời đã vượt xa hành tre xanh bóng mát, đồng đồng lúa bát ngát rồi không?

- Má ơi! Im đi cho con chìm nó ngủ!

- Nhanh nào dậy đi. Ngoan.

- Mày im đi nha Tuấn để tao ngủ.

Thằng Bò từ đâu đi vào.

- Mày cứ để cho nó ngủ đi. Nó lưu luyến nhà tao lắm không muốn rời đi đâu.

Nóng máu ngồi bật dậy,

- Hazzz. Thiệt tình, chắc tui thêm.

Bước xuống giường đi vào thay đồ đi học. Đi điều tra thì đúng hơn. Nhưng có lẽ hơi sai, nhưng có lẽ đã có người đã điều tra trước cô.

Bên ngoài có một thằng bé-đế đang trachs móc một cô bé xinh đẹp siu chu choe.

- Có một đứa bạn như mày thật là Bất Hạnh. Đẹp trai như vậy gọi không dậy(t/g : chắc trai) Đê HotBoy của trường gọi thì như mới được nạp pin. Haezzzz...*thờ dài*

Tại Trường.

Một cô gái nhỏ đang khóc in ỏi. Nắm tay chàng trai níu kéo.

- Tại sao lại chia tay? Tại sao? anh nói đi?

Chàng trai cười khinh bỉ.

- Tại sao ư ? cô nghĩ cô và tôi có thể yêu nhau khi cô làm những gì với bạn tôi.

Vẫn bộ mặt nai tơ đó.

- Em không hiểu? em đã làm gì?

"Sao vậy đã bịch mắt rồi mà? không thể nào?"

Ánh mắt hơn cả tảng băng đem về Việt Nam.

- Cô còn chối. Ngày hôm đó cô nói cô bận nên không về với tôi được. Tôi còn nhớ rất rõ, cô có một cái vòng màu bạc và chú mèo bạc biểu tượng của tôi bên tay trái. cái vòng chỉ có tôi cô, tôi có. Cô nghĩ xem tôi nên làm gì? Hahaha.

Bỏ đi một cô gái khóc. Không níu kéo nữa.

- Á! chỉ tại mày! hãy đợi đó.

Tại lớp học phụ đạo. (lớp 8A1)

-Này chiều nay đi ăn đi. - Thằng tuần đề nghị.

- Bà Hai hả? - Thằng Bò hỏi.

- Thôi đi xem phim đi sẵn tiện ăn luôn. Có phim mới ra. Phim yêu - love ák. - Tôi lên tiến đề nghị.

Thằng Bò cú đầu tôi một cái.

- Này thì Yêu với ghét. 16+ đó đi vào bằng niềm tin à.

- Vậy thì "Về đường cho yêu chạy" sợ hết phim chắc. - Tôi què mà sĩ diện róng cổ cãi lại.

Thằng tuần quán vai hai đứa tôi.

- Umk, vậy đi.
- TRANG,BÌNH,TUẤN...sao nói chuyện hoài vậy? Lát ở lại trực nhà vệ sinh cho tôi. - Lão bà bà lên tềng.
- Rồi xong khò đi xem phim. - Thằng tuấn buồn rửa bà cô.
- Tại hai thằng bay nói chuyện á. Giờ tao không đi chơi được nè. - Thằng tuấn liét xéo.
- Mà không nói chắc. - Đồng thanh.

Thằng Tuấn im re.

(t/g: Chắc dám nói. haha. Tuấn: Im đi con mắ, *liét xéo*. t/g: chưởi đi! Nổ sắp đi rồi ông không còn trong chuyện đâu ha. Tuấn: Nổ đi đâu! t/g: Chết cha hó rồi! 2,3 *Chạy*)

-Bình,Trang bao nhiêu lần rồi hả? đi ra ngoài tưới cây cho tôi. - Lại là lão bà bà.

Đứng dậy đi tưới cây. Đi tưới cây xong nhì hai đứa như mới đi tắm. Tại tui lơ tay tặc trúng Bò xong là cuộc hỗn chiến bắt đầu. Kết quả phải lấy đồ thể dục thay.

- Đồ thể dục đâu rồi ?

Tôi lục tung cả tủ đồ. Trời đang Đông nữa chứ lạnh thật, làm sao đây. Đang luồn cuộn , không biết là sao thì thằng Bò từ đâu đi vô lớp.

- Sao thế?

- Đồ thể dục mất rồi. thằng tuấn thì trực vệ sinh xong về rồi, tao không biết mật khẩu tủ nó. Lạnh quá sao mà về. Bệnh mất.

- Hôm nay tao không đem áo khoác.

- Lạnh quá Bò ơi!

Thằng Bò ôm lấy tôi. Làm tôi đứng hình luôn.

- Mà cứ ôm tao thật chặt đi. Cho ấm

Vì quá lạnh nên đành ôm Bò vậy. Nhưng điều nà tôi không ngờ tới một cô gái bé nhỏ đã vô tình thấy được cảnh này và chụp hình lại...

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chương Thời Gian Không Còn Nhiều.

Chương Thời Gian Không Còn Nhiều.

1

Buồn thằng bò ra, cả hai im lặng. Không biết nói gì thì tôi mở lời trước.

- Thôi về nhanh tao bớt lạnh rồi. Nhanh nào.

- Ừm!

Gật đầu rồi đi về.

.....

- Hắt xì - Hắt xì -

Tiếng hắt hơi vang lên trên phòng Hờ của cô bé nhỏ. Tôi bệnh mất rồi.

- Trang, Tuấn mua thuốc về rồi nè!

- Hắt xì, Ồ, hắt xì , Cảm ơn nha. Hít hít.
- Không có gì! Ráng khỏe thôi thằng Trung nó lo.
- Hắt xì, Mày nói lại tiếng nữa tao nghe chưa rõ!(Nổ : nghe đó cho cơ hội thôi.)
- Thôi thôi em xin lỗi chị ạ!
- Ừm vậy đi đi chị không giận, Hắt xì.

.....

Tối đó.

"Sao thằng Bò ôm tôi? Nó thích tôi à? chắc không đâu. Hazzz...mày điên rồi Trang, nó xem mày là bạn thân thôi."

Tắc đèn ngủ.

.....

Phòng bên cạnh.

- Ê Tuấn.
- Gì Bò?
- Mày thấy tao có bị khủng không?
- Ừm! Có rất nặng là đằng khác. - Vỗ vai thằng Bò một cái đau điếng.
- Tao không có giỡn. Tao hỏi thiệt, chắc tao khủng thật rồi.
- Mà vụ gì? - Thằng Tuấn thất mắt.
- Thôi ngủ đi.
- Cái thằng * dậm chân* Ngủ thì ngủ sợ gì chứ.

Ngủ.

.....

Sáng hôm sau. Thứ tư ngày 11/11/2015

Đến trường. Hàn nghìn cặp mắt nhí tôi nói nói gì đó tôi cũng không rõ nữa. Đi vào lớp thì lại nghe cái giọng chanh chua cất lên.

- Ôi gòi! hết chuyện để làm hay sao ák. Tôi lại hẹn trai ở trường. Thiệt tình mặt dày quá.

Không thèm quan tâm về chỗ, có biết con Bông nói ai đâu mà phản ứng.

.....

Thằng Tuấn từ đâu chạy vô lớp lôi tôi ra có vẻ gấp gáp.

- Trang sao mà bà bình thản vậy? Động trời tới nơi rồi.
- Vụ gì? Tự nhiên bài hải à.
- Trời ơi xem đi bà nội.

Tôi căn mắt hết cỡ đó là tấm hình một cô gái đang ôm chặc lấy một chàng trai bị quay lưng. Bà cô gái đó không ai khác là tôi.

Hs1 - Đồ mặt dày.

Hs2 - Ôi trời! Dơ quá đụng vào chất rửa không sạch.

Hs3 - Đồ không biết xấu hổ.

Hs4 - Chết đi! sống chi đã xấu mà còn dơ.

Hs -

.....

Tại phòng hiệu trưởng.

- Trang, em sắp đi du học rồi. Sao lại để chuyện này xảy ra? nó có thể ảnh hưởng rất lớn đối với hồ sơ của em đó.

- Dạ em xin lỗi cô.

- Chỉ có một cách là em phải nói cậu con trai này là ai thôi. Chỉ có điều đó tội của em mới giảm nhẹ. Còn người này sẽ bị đuổi vì tội sàm sỡ, Em thấy thế nào.

- Em xin cô lỗi là do em nên em sẽ chịu trách nhiệm. Cậu con trai ấy không có tội.

- Nó sẽ ảnh hưởng tới em đó. Em có thể đánh mất cơ hội vào trường Luse ICa school.

- Em biết nhưng thủ tục đã xong em sẽ xin nhập học sớm, cô có thể trì hoãn việc này đến lúc em đi mà đúng không ạ?

- Thế thì được nhưng phải nhanh lên.

.....

Chiều hôm ấy tại nhà Bò.

Hành lý dọn sẵn, Quà cũng đã xong.

- Dạ thưa Ba Chín, Mẹ Thu, con cảm ơn ba và mẹ đã cho con ở nhờ, giờ ông con đã khỏe hơn dự kiến nên con phải về rồi.

- Đi thật hả con? Rảnh ở lại với má vài bữa đi.

Thằng Bò chìa mồm vào.

- Mẹ lo chi con Nở nó có đi đâu xa đâu. Một kiêu nó qua nhà mình chơi.

" Chết không còn cơ hội nữa rồi bạn Bò tôi ạ."

Mồm cười chưa chút.

- Con mà hiểu cái gì thằng vô tâm con Trang nó...

Tôi giật thót mình. Ôm chằm bác gái.

- Á Ó...á... Thôi sắp tới rồi con về đây kéo xe chờ. thưa Ba Má con đi.

.....

Trên xe.

- Chuyến bay của cháu là thứ sáu ngày 13 này đó nha. - Chú Hà tôi nhắc nhở.

- Dạ. Con biết rồi.

- Ủm! Mà thằng Bình biết chưa!

- Dạ chưa. Mà Chú đừng có nói cho bạn đó biết nha. Con sợ không nỡ.

- Ủm! Nhưng cũng phải giữ liên lạc, Thằng Bình nó là người tốt, kiếm được người như nó không dễ đâu.

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Chương Tạm Biệt(Nụ Hôn Đầu)

Chương Tạm Biệt(Nụ Hôn Đầu)

1

Thứ 5 ngày 12/11/2015

- Trung báo cáo sĩ số cho cô. - cô giáo gọi.
- Dạ! Vắng 1, Bạn Trang cô.
- Sao mà con Trang nghỉ quai vậy? ngày đi ngày nghỉ thế này chắc tui hạ hạnh kiểm quá.
- Để em hỏi thằng Bò...Ý lộn thằng Bình 8/3 thử nha cô.
- Ủ! Thôi các em vào tiết.

Tại Trường.

Ra chơi.

Thằng Tuấn đang ăn sáng với thằng Bình. Thì Trung chạy tới hỏi thăm.

- Ê Bò! Sao nay con Trang không đi học? Không lẽ tại tấm hình đó?

Thằng Bò chưa kịp trả lời thì thằng Tuấn chia mở vào.

- Hôm qua còn gặp con Nổ mà! Mà tấm hình đó con Nổ biết mà! xem xong con Nổ tỉnh queo mà!

Đập bàn cái đùng Thằng Bò đứng dậy.

- Vụ gì thế hả? Hình gì? Tao không hiểu? Con Nổ làm sao?

Lại là Thằng Tuấn.

- Trời mày chưa biết hả? Con bé lớp 6 nào đó tên Vân (bạn gái cũ của Bò) chụp tấm hình con Nổ ôm thằng nào hồi hôm bị phạt á, rùm ben cả trường luôn. Đây nè, tấm hình này nè.

Xem xong, mở to cả hai mắt, người con trai trong hình không ai khác chính là hấn. Vội vã chạy lên lớp 6/6 tìm Vân.

- Anh Bình, anh tha thứ cho em rồi hả? em biết mà anh tha lỗi cho em rồi đúng không? Cảm ơn anh.

Ôm chầm lấy Hấn. Nhưng hấn lại tách Vân ra.

- Tại sao cô lại làm vậy? Tôi đã cảnh cáo cô không được là vậy với Trang mà. Cô còn ở đó hoang tưởng tôi tới đây vì tha lỗi cho cô sao? cô làm rồi? tôi mong cô nên xóa tấm hình đó ngay, trước khi tôi giết cô.

Im lặng rồi bỏ đi.

giờ ra về ở trường.

Tại Nhà Nổ.

Mẹ: - con chuẩn bị xong chưa?

Nó: - dạ rồi mẹ. con xong hết rồi.

Mẹ: - Mai 10h bay, con nên gặp mọi người lần cuối đi, không thì sau này hối hận.

Nó: - Dạ.

Nó mượn xe đạp của bác Hồng hàng xóm chạy đến trường.

.....

Thấy tụi thằng Bình với Tuấn đi ra.

- Bò, Bê bóng, tao nè qua đây coi.

- Cúp học ha! Tao mét cô nè ! - Thằng Tuấn vừa thấy tôi mừng rỡ.

- Tao thách mày mét đó. - Lên giọng mẹ

- Hứ! - Tuấn hát mặt lên trời.

Bò qua thằng Tuấn.

- Sao nay buồn vậy Bò. Thất tình phải không, biết ngay mà. Thôi qua bà Hai đi bây.

Thằng Bò không nói lời nào. Thấy tôi tự nhiên lại nhớ đến tấm hình ấy. Ngượng đỏ cả mặt. Rồi bị tôi kéo đi.

- Hôm nay chị bây vui nên bao hết, ăn "xả lãnh bóng" luôn đi.

- Trời mày bị ám đầu à? - Tuấn đặt tay lên trán tôi.

- Áy da! phòng. - Làm quá.

- Tao thấy " hồng cóa gì lạ hết á" ! giờ bây có ăn không? - tôi hăm, mà thằng Tuấn tâm hồn ă uống cao lắm gât đầu lia lịa.

Ăn uống no say, thì đường ai nấy về. Nhà ai nấy ở. Nhưng như thói quen vậy, tôi đi về theo quán tính, đi sao đi nhằm tới nhà thằng Bò lúc nào không hay. Mà sáng lờ đi nhằm vào tạm biệt hai bác luôn.

- Dạ con chào ba má.

- Ôi trời! Trang

- Dạ!

- Thằng Bình chở em Phương đi ăn rồi! Có chuyện gì không?

- Cái bà này, Cho con Bé vào nhà cái đã.

- Ủm con vào nhà đi.

- Dạ vâng.

Tôi ngồi xuống ghé rót trà mời hai bác.

- Dạ con tới đây để tạm biệt hai bác.

- Hai tuần nữa mới đi mà? Tạm biệt chi sớm vậy con?

- Dạ không có trục trặc về hồ sơ nên mai con phải bay qua đó xác nhận Má ạ!

- Trời sao sớm thế? - Bác trai ngạc nhiên.

Mắt của bác gái ứa cả nước ôm chăm lấy tôi.

- Con bé này, sao gấp thế không biết. Mà khi nào con đi?

- Má nít đi mà, má khóc là con khóc theo á. Mà mai 10h con bay, Má ra tiễn con được mà.

- Không được rồi ngày mai bác với bác gái phải họp Cổ đông không hoãn được.

- Dạ! vậy thôi không sao!

Bác gái vuốt vuốt gò má tôi.

- Con đi nhớ giữ liên lạc nhen, ăn uống phải đầy đủ, ở bên khổ cực quá cứ quay về nha con.

- Dạ con biết rồi! Má yên lòng nha.

RENG...RENG...(chuông ĐT tôi)

- Dạ con xin phép.

-

" - Alo! con nghe bác Hồng.

- Về trả xe bác đi làm, hứa đi xú về mà 7h rồi đó. Nhanh nha.

- Dạ con về liền, con xin lỗi bác."

-...

- Dạ giờ con phải về rồi! Thưa hai ba má con về.

- Về sớm vậy con!

- Dạ! Nhà con có việc.

- ùm! con về đi nhớ giữ gìn sức khỏe.

Bác gái lại ôm tôi, sau đó đưa cho tôi một chiếc vòng đeo tay rất đẹp, mà hình như thằng Bò cũng có thì phải. Có con mèo rất đáng yêu.(Cái vòng lấy lại từ con bé Vân)

- Cái này Bình nhờ má đưa cho con hồi trưa rồi mà má quên. Coi như vật kỉ niệm nhé con.

- Dạ.

Sáng hôm sau, Thứ 6 ngày 13/11/2015.

Cuối cùng ngày ấy cũng đến.

+ Tại trường (7h30)

- Chào cả lớp! Hôm nay cô có tin cần thông báo. Bạn Trang lớp mình sẽ đi du học Anh.

Chà ai thêm đề ý, chỉ có vài người thì thì thầm to nhỏ, có kẻ thì mừng.

- và vì hôm nay là đã bay rồi nên không kịp chào tạm biệt vì vậy nên bạn nhờ cô đưa cho Trung cái này.

- Của em đây Trung.

Một hộp quà rất to. Bên trong có rất nhiều hình của Tôi & Trung, hộp kỉ ức của hai đứa.

Trung rất bất ngờ, nhưng vẫn giữ được nét bình tĩnh đi về chỗ.

.....

Ra chơi.(8h15')

Trung đi lại phía Bò.

- Ê Bò. Sao không nói cho tao biết con Nổ đi du học.

- Du học gì? tào lao, tao mới gặp nó hôm qua đây.

- Sao vậy? Nổ không nói mày à? Cô tao vừa nó nó đi du học rồi! hôm nay đi nè.

- Thiệt hả!

- Trôi chuyện này nói chơi được chắc.

Nghe được lời chắc chắn từ Trung, hắn chạy xe ra khỏi trường. Tới thẳng nhà nó. nghe mẹ nó nói là nó đã đi ra sân bay là thủ tục rồi.

Gửi xe lại chạy ra hẻm đón taxi tới sân bay. Mất khoản 45' mới tới được sân bay.

(8h45)

.....

Tại sân bay.

Cô bé mặt chiếc váy xanh lục đang làm thủ tục sắp hoảng thành với vẻ mặt buồn âm ỉm.

- Máy giờ rồi chú.

- 9h30 rồi con.

- Dạ.

.....

Hắn đã tới nơi, nhưng sân bay quá rộng, người thì quá đông. Kém được một con người thì quá khó.

(9h40')

Chạy mãi trong hoảng loạn, tìm kiếm một hình bóng. Cậu như đã bỏ cuộc. Thì ông trời đã thương cậu. Cậu đã thấy rồi, bóng đánh ấy khuôn mặt ấy. Con người mà cậu gần như đã mất đi.

Tại chỗ nó.

- Chú đi mua nước một chút nha. Cháu tự lên sân bay được mà đứng không?

- Dạ.

Từ xa.

Cậu chạy tới, Ôm chầm lấy cô.

- Á! Biến thái.

Quay người lại. Cô ngạc nhiên tên biến thái đó chính là Bò. Không nói được lời nào thì lại nghe tiếp.

- Ôm tớ thật chắc cậu nhé! Tớ thích cậu! Không tớ yêu cậu mất rồi!

Không biết làm gì hơn chỉ ôm cậu ấy thôi. Nhưng nó thật ấm áp, thật hạnh phúc,... Tôi chỉ muốn như thế này mãi.

- Trang con tới giờ bay rồi, Đi thôi con.

Thả cậu ra đi lại phía người chú.

- Dạ.

Một bước, hai bước, ba bước,... bắt ngờ tôi quay lại...

"CHỤT"

Cậu cập mắt mở ra hết cỡ.

- Kỷ niệm nhé! Tớ cũng từng thích cậu! nụ hôn đầu đấy. Tạm biệt.

"Chuyến bay TỪ VIETNAM SANG ANH xin cất cánh quý khách vui lòng ổn định chỗ ngồi"

.....

Hai trái tim hai con người như một, một tình yêu đẹp của tuổi học trò.

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Chương Ngoại Truyện(Facebook)

Chương Ngoại Truyện(Facebook)

Ngoại truyện.

5 năm sau

Sự nhàm chán, buồn tẻ những năm qua. Làm tôi phát mệt. Ngày nào cũng như ngày ấy. Vừa buồn, vừa tiếc nuối. Lâu lâu lại suy nghĩ lại ủa tại sao mình lại yêu hắn, cò trao nọ hôn đầu cho hắn nữa chứ. Có lúc tôi nản lòng, nghĩ là yêu xa thật khổ. Nhưng mỗi lần như thế thì..

Tíng tíng...!

Facebook.

- Mày đang là gì đó Nổ? khỏe không?
- Mày là cái gì mà tao phải trả lời?
- Bạn thân mày?
- Vậy thôi tao ộp đây.
- Ế.
- Gì? Mày là cái gì mà tao phải trả lời?
- Ồ! Là người mày yêu! được chưa!
- Mày yêu tao mà! đâu phải tao yêu mày đâu.
- Vậy giờ không yêu đúng không.
- Ủm!
- Vậy thì ta sẽ....
- Sao?
- Ta sẽ năng nỉ á yêu đi.
- Rồi rồi ta yêu.
- đang là gì đó Em? khỏe không?
- Đạo này Em khỏe! còn Anh!

(T/g : Anh anh, Em em cái gì chứ, Im hết đi ta FA biết không. Nổ : Nhà người mới im đó, lo viết truyện cho tốt vào. đạo này viết gì mà dở ẹc. T/g : Hứ! ta đang cố mà, Nổ cho xin cái cốt truyện đi. Nổ : Tự mà xin nấy bạn đọc truyện đi.)

- Anh sao nay em thấy có người giống anh trong trường em lắm.
- À vậy á hả? vậy em có gọi nhầm không?
- Có chứ em gọi nhầm què quá trời luôn em tưởng anh sang đây nhập học.

- À thì ra là vậy. Còn gì nữa không em?

- Còn lúc em đi về thì có một tên vô cùng biến thái bệnh hoạn đi theo em. Em đã đánh cho hắn một trận toi bởi hoa lá luôn.

Lưng tôi rất ấm, ấm lắm, mùi hương này nữa, mùi hương mà bấy lâu nay tôi luôn mong chờ. Người đó vừa ôm tôi vừa nói.

- Em vẫn như ngày nào Nổ à!

- Hà! sao anh lại ở đây? không lẽ người khi sáng và tên lúc chiều là...?

- Đúng vậy!

Đắm yêu hắn một phát - Thật tình, định nổ xú mà bị anh lật tẩy rồi.

Tôi đứng dậy ôm Anh vào lòng.

- Sao anh đến đây thế ?

- Để đây để cưới vợ!

- Vậy sau không đi cưới đi tìm em là gì? hứ.

- Tại cô ấy ở Nổ quá nên không cầu hôn cô ấy được sợ banh xác.

- Thế thì đừng lấy.

- Sau thấy cư yêu hoài không dùng được em à. Chắc cô ấy lấy tìm anh rồi.

- Hứ.

Anh quỳ xuống sàn.

- Trang em có muốn lấy anh làm chồng, để anh có thể đường đường chính chính để anh làm bờ vai cho em dựa vào, là người chăm sóc em không?

- Em.em.không...thể...không đồng ý anh à.

Anh đứng dậy ôm tôi thật chặt vào lòng.

- Anh còn nhớ chứ?

- Nhớ nhưng lần này tới anh. Ôm anh thật chặt em nhé.

Vài hôm sau.

Căn tin trường.

- Anh ăn đi.

- Ủm em cũng vậy.

" Ting ting"

(Trần Hưng vừa gửi cho bạn một tin nhắn.)

- Ai thế?

- Bạn ấy mà.

- Thôi tay em dơ rồi để anh đọc cho.

1s 2s 3s

im lặng

- Sao thế anh?

Giật điện thoại từ trên tay anh xem. Trên đó ghi là.

(Đi ăn với ai thế? Em gái nên nhớ em là bạn gái anh đó không sợ anh ghen à!)

Dòm ngó xung quanh, A nó kia rồi! Phẩy phẩy tay gọi Hưng lại.

- Mà thích đốt nhà bà thế hả?

Véo tay hấn 1 phát đau điếng.

Chợt nhớ ra phải đập lửa.

- À anh, đây là bạn em, là Trần Hưng người vừa nhắn tin khi nãy á.

- Nhưng sao lại nhắn tin như thế?

- À tại cũng có mấy thằng làm phiền em. Máy lần đó là nhờ tin nhắn của Hưng không á.

- À thì ra là vậy. Chào cậu tôi là...

- Là Bò chứ gì? Nghe Trang kể suốt.

- Ừm.

Ánh mắt của bò hình như còn nghi ngờ, tôi bói rồi lắm. Vì cứu tin tới rồi...!

- Anh Hưng hẹn em ăn cơm sao mà bắt em đợi.

- Em yêu anh xin lỗi mà.

Rồi xong, hết hiểu lắm.

Yêu một thật nhưng thích thế đấy.

.....

Tình yêu là vậy đó, nó tưởng chừng như không không tồn tại ở tuổi học trò. Nhưng bạn thấy đấy nó có thật! đây là câu chuyện có thật được thêm bớt vào tình tiết có gây hấp dẫn. Nên hãy tự tin vào tình yêu của mình nhé. Tạm biệt.

Bạn đang đọc truyện *Ôm Tớ Thật Chặt Cậu Nhé!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.